

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 258
din 29.09.2010**

Dosar nr.: 105/2010

Petiția nr.: 2202 din data 18.03.2010

Petent: Romani CRISS – Centrul Romilor pentru Intervenție Socială și Studii

Reclamat: N W

Obiect: Acces servicii medicale. Refuz. Origine etnică. Romi.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentei

I.1.1. Romani CRISS – Centrul Romilor pentru Intervenție Socială și Studii, cu sediul în str. Buzești, nr.19, sector 1, București

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. N W cu domiciliul de corespondență la Cabinetul Medical, cu sediul în localitatea Vârtop, județul Dolj

II. Obiectul sesizării

2.1. Plângerea vizează refuzul acordării de consultații medicale petenților de etnie romă.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 2202 din 18.03.2010, organizația Romani CRISS arată că a fost sesizată de persoane de etnie romă din localitatea Vârtop cu privire la faptul că acestora le este restricționat și în unele cazuri refuzat, accesul la serviciile medicale oferite de medicul de familie a care sunt înscrși. În fapt Dr. N W Intre altele, reclamata a afirmat "nu am eu timp acum de

consult". "Să vii mâine dimineată indiferent cât de bolnavă ar fi fetița", respectiv "nu este suficient de bolnav pentru a fi consultat".

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate sub nr. 2205 din 18.02.2010, Colegiul a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul petiției, părții reclamate. Prin adresa înregistrată cu nr. 2675 din 08.04.2010, s-a comunicat solicitarea în cauză.

4.2. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare.

4.3. Prin adresa cu nr. 3910 din 17.05.2010 a fost citată petenta. Prin adresa cu nr. 3909 din 17.05.2010 a fost citată doamna N W Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 08.06.2010. La termen s-a prezentat petenta, care a susținut petiția, astfel cum a fost formulată. Prin adresa înregistrată cu nr. 4404 din 31.05.2010, reclamata a comunicat punctul său de vedere cu privire la obiectul sesizării.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 2202 din 18.03.2010, petenta susține că a fost sesizată de persoane de etnie romă din localitatea Vârtop, cu privire la faptul că acestora le este restricționat și în unele cazuri refuzat, accesul la serviciile medicale oferite de medicul de familie la care sunt înscriși, în fapt Dr. N W . Astfel, motivul pentru care petenta sesizează CNCd este că reclamata a refuzat consultarea și acordarea tratamentului medical dnei. G D și fiicei sale minore, și dnei. D F și fiului acesteia, minor, în perioada 2008-2009.

5.1.2. De asemenea, petenta susține că și alte persoane de etnie romă din comunitate au depus declarații în sprijinul celor afirmate de doamnele mai sus menționate.

5.1.3. În sensul celor menționate mai sus, petenta susține, potrivit declarației dnei G , că reclamata i-a spus "nu am eu timp acum să o consult. Să vii mâine dimineată oricât de bolnavă ar fi fetița". Potrivit declarației dnei. D aceeași doctoriță, N W , i-a spus că fiul său "nu este suficient de bolnav pentru a fi consultat".

5.1.4. Totodată, se arată că reclamata amână consultarea persoanelor de etnie romă, nu respect programul de consultații și li se adresează persoanelor de etnie romă pe un ton agresiv și nepotrivit.

5.1.5. În drept, petenta invocă prevederile O.G. nr. 137/2000, republicată (art.1 alin. 2 pct.IV, art.2 alin. 1 și 4, art.10 lit b, art.15), prevederile Constituției

României (art.20 alin.1), prevederile instrumentelor internaționale în materie Convenția Europeană a Drepturilor Omului (art.3 și 14), Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale (art.1), Legii nr. 46/2003, legea drepturilor pacientului (art.3).

Sustinerile reclamatei

5.2.1. Reclamata, medicul de familie N W , solicită să fie precizată cu certitudine data la care s-au adresat cele două petente acesteia, în vederea consultării copiilor, întrucât în plângere nu se precizează cu certitudine această dată ci se folosește expresia "în cursul anului 2008-2009", situație în care este vorba despre 2 ani nu despre unul, termen prevăzut de prevederile art. 20 alin. 1 din O.G nr. 137/2000, republicată, în care acestea puteau să sesize CNCD.

5.2.2. Reclamata susține că nu a încălcat prevederile instrumentelor internaționale în materia discriminării.

5.2.3. Arată că sesizările formulate către Romani Criss de cele două penente nu reprezintă adevărul și le-au fost dictate celor două persoane de numitul C L , care de mai bine de 10 ani o hărțuiește, amenințând-o aproape zilnic că o va da afară din cabinetul medical și că va aduce pe cine vrea el, deoarece el reprezintă puerea în comună. Timp de mai bine de 5 ani a terorizat-o cu plângeri peste plângeri la toate instituțiile din Craiova, susținând că nu i-a acordat consultanță medicală în anul 2007, cu toate că el a solicitat să se transfere de pe lista sa de pacienți încă din anul 2005.

5.2.4. Reclamata susține că declară și dovedește (cu înscrisuri) faptul că niciodată nu a săvârșit fapte de discriminare pe bază de rasă, naționalitate, etnie sau sex, ci a desfășurat activitatea medicală în limitele prevăzute de lege. În acest sens, depune la dosar, în copie, mai multe înscrisuri care dovedesc că pacienții, de etnie romă, sunt mulțumiți de calitatea serviciilor medicale efectuate.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și, subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de către O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.2. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.) „sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni – garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: „Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și ale nediscriminării”. Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente mai sus-menționate.

6.3. Din acest punct de vedere, Colegiul reține că prin plângerea înregistrată cu nr. 2202 din 18.03.2010, petenta invocă vătămarea drepturilor unor persoane de etnie romă în ceea ce privește accesul la servicii de sănătate, în speță consult medical. Colegiul ia act de faptul că în România, potrivit art. 373 din Legea nr. 95 din 14 aprilie 2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, **profesia de medic** are ca principal **scop** asigurarea stării de sănătate prin prevenirea îmbolnăvirilor, promovarea, menținerea și recuperarea sănătății individului și a colectivității. În vederea realizării acestui scop, pe tot timpul exercitării profesiei, **medicul trebuie să dovedească disponibilitate, corectitudine, devotament, loialitate și respect față de ființa umană**. Potrivit art. 373 alin.3 din Legea nr. 95/2006 „**Deciziile și hotărârile cu caracter medical** vor fi luate avându-se în vedere interesul și drepturile pacientului, principiile medicale general acceptate, nediscriminarea între pacienți, **respectarea demnității umane, principiile eticii și ale deontologiei medicale**, grija față de sănătatea pacientului și sănătatea publică. De asemenea, potrivit art. 652 alin.2 din Legea nr. 95/2006 „Medicul, medicul dentist, asistentul medical/moașa **nu pot refuza să acorde asistență** medicală/îngrijiri de sănătate **pe criterii etnice, religioase și de orientare sexuală sau pe alte criterii de discriminare interzise prin lege**”.

6.4. Codul de Deontologie Medicală adoptat de către Colegiul Medicilor din România și publicat în Monitorul Oficial nr. 418 din 18 mai 2005, în Art. 3 prevede că „Sănătatea omului este țelul suprem al actului medical. **Obligația medicului constă în a apăra sănătatea fizică și mentală a omului, în a ușura suferințele, în respectul vieții și al demnității persoanei umane, fără discriminări** în funcție de vârstă, sex, rasă, etnie, religie, naționalitate, condiție socială, ideologie politică sau orice alt motiv, în timp de pace, precum și în timp de război. Respectul datorat persoanei umane nu încetează nici după decesul acesteia”. Potrivit art. 4 și art. 5: „În exercitarea profesiei sale, medicul acordă prioritate intereselor pacientului, care primează asupra oricăror alte interese. În exercitarea profesiei sale, medicul este **obligat să respecte drepturile fundamentale ale omului și principiile etice** în domeniul biomedical”.

6.5. Legea nr. 46 din 21 ianuarie 2003 publicată în Monitorul Oficial nr. 51 din 29 ianuarie 2003 reglementează drepturile pacientului. Potrivit art. 3 din Legea nr. 46/2003, „**Pacientul are dreptul de a fi respectat ca persoană umană, fără nici o discriminare**”.

6.6. Colegiul observă că au fost depuse probe la dosar declarații de martori. În acest sens, ia act că potrivit declarației dnei G E M , datată 20.03.2009 „de aproximativ 9 ani de zile medicul (n.n. partea reclamată) (...) a manifestat un comportament neadecvat (...), au fost situații în care m-am deplasat la dispensarul unde lucrează acesta în jurul orelor 11-12 cu copilul pentru diverse probleme medicale, însă acesta a refuzat spunându-mi: „nu am eu timp acum s-o consult. Să vii mâine dimineață oricât de bolnavă ar fi fetița. (...) În altă zi în perioada decembrie 2008 fetița (...) avea sângerări în zona ombilicală, fapt pentru care i-am cerut doctoriței (...) să vină acasă la mine să-mi vadă fetița, aceasta spunându-i pe un ton agresiv soțului: „ce, dragă, nu știi unde e dispensarul? Sună la salvare, vino în altă zi că nu ești numai tu aici”. După care am luat fetița de acasă și am adus-o la dispensar, unde mi-a spus pe același ton: „ce, nu mai aveai răbdare?!”. De asemenea, arată: „am observat că atunci când anumiți pacienți îi oferă diverse „atenții”, tratamentul pe care li-l acordă este diferit, în mod pozitiv față de cel acordat familiei mele”. În declarația datată 20.03.2009, D F arată că „în perioada lunii noiembrie 2008 am fost refuzată în a fi consultat copilul meu (...) spunându-mi că nu este destul de bolnav pentru a fi consultat”, respectiv că „doamna doctor folosește un ton agresiv atunci când comunică cu mine și familia mea”.

6.7. Potrivit declarației date 20.03.2009 a dlui. C L , în anul 2006, la sfârșitul lunii martie, începutul lunii aprilie, vărul său G C s-a dus la cabinetul doctoriței (n.n. partea reclamată) pentru a o consulta pe fetița acestuia, reproșându-i-se „nu are nimic, așa vă place vouă, cum are un pic de temperatură, cum veniți”. La solicitarea cumnatei ca partea reclamată să îi prescrie o rețetă simplă deoarece fata ei dă semne de hepatită, reclamata a zis: „dacă cumnata e mai doctoriță ca ea, îi dă trimitere la spitalul de boli infecțioase Craiova”. De asemenea, arată că la o săptămână după acest fapt, a dus propria fată la cabinet, însă reclamata a refuzat să-i facă tratamentul, spunând că „asistenta nu este la dispensar, este în concediu, și ea nu poate să-i facă injecție, deoarece îi tremură mâna”. După aproximativ o săptămână s-a deplasat din nou la dispensar, însă nu a fost primit, motiv pentru care a fost chemat un echipaj de poliție. La sosirea echipajului i-a fost permisă intrarea, iar reclamata a spus: „asa sunteți voi, țigani, întotdeauna vreți să aveți dreptate”. De asemenea, arată că în toamna anului 2008 s-a deplasat împreună cu soția și fiul său la cabinetul medical, însă a refuzat să consulte copilul, spunând că „nu are nimic”, iar la insistențele familiei să prescrie o rețetă a spus „tu știi mai bine ca mine”.

6.8. Potrivit declarației dlui. D L C , acesta s-a deplasat în luna ianuarie 2009 la dispensar pentru consultație, însă după prezentarea simptomelor partea reclamată i-a spus „vino mâine că oricum nu am timp”. La insistențele acestuia a primit o rețetă și tratament medicamentos, însă precizează că după tratament s-a simțit mai rău. De asemenea, relatează un incident din anul 2003 când a cerut reclamatei să dea telefon la spitalul din Craiova pentru a solicita ambulanța, însă aceasta a replicat: „la mine nu este centrală telefonică”. Potrivit declarației date 20.03.2009, D E arată că în luna mai 2008 a fost internată la spital cu diagnostic TBC. A fost învoită din spital pentru o perioadă de o săptămână cu tratament medicamentos ambulatoriu, precum și injecții. S-a

deplasat la partea reclamată pentru a i se administra injecțiile, însă i s-a precizat că „este fugită de la spital” și a fost refuzată. Deși a insistat, reclamata a precizat că „bolnavii ca ea trebuie să stea izolați”.

6.9. Partea reclamată a depus înscrisuri, precum și declarații de martori, cererea dlui. C L de solicitare a transferului la un alt medic de familie din 14.07.2005, declarația dnei B M., a dlui M Ș, a familiei P I prin care arată că nu au nemulțumiri față de serviciile medicale acordate (datată 11.09.2007) și declarația mediatorului sanitar care conlucrează cu comunitatea de romi prin care se arată că dl. C L a avut un comportament agresiv și a adus injurii părții reclamate.

6.10. În legătură cu faptele deduse soluționării, partea reclamată a solicitat ca în temeiul prevederilor Art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată, petenta să precizeze cu certitudine data la care au fost săvârșite faptele de discriminare aleagate, deoarece se invocă expresia generică „în cursul anului 2008-2009”. În legătură cu acest aspect petenta precizează că este dificil pentru doamnele G E M și D F să facă o astfel de precizare, având în vedere contextul în care s-au aflat la momentul producerii situațiilor invocate, respectiv de confuzie și de incertitudine din cauza pericolului dat de starea de sănătate a copiilor minori. Arată petenta că faptele invocate au natură continuă, comunitatea de romi fiind supusă aceluiași tratament discriminatoriu.

6.11. Luând act de obiectul petiției, astfel cum este formulat, precum și de probele existente la dosar, Colegiul reține că este sesizat cu privire la fapte care se circumstanțiază prin modul de abordare al părții reclamate a situației persoanelor care s-au adresat cabinetului medical, în particular, prin imputarea unor afirmații care, explicit sau implicit, au avut legătură cu originea etnica a respectivelor persoane, cunoscută de către partea reclamată. Atunci când C.N.C.D. este sesizat cu privire la conținutul unor acte sau fapte care îmbracă forma unor afirmații exprimate prin cuvinte, obiectul dedus soluționării petiției este circumscris analizei afirmațiilor în cauză, ceea ce presupune, în primă instanță, constatarea existenței afirmațiilor și, în ultimă instanță, constatarea conținutului afirmațiilor, sub aspectul incidenței sau nu a prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată. În prezenta speță, imputarea afirmațiilor este plasată în strânsă legătură de acțiunea părții reclamate care a constatat, în ultimă instanță, în refuzul acordării unor servicii medicale.

6.12. Sub aspectul circumstanțierii faptelor în timp, Colegiul observă că imputarea actelor de discriminare are în vedere, în esență, situația invocată de către doamnele G E M și D F. În subsidiar, petenta invocă situațiile relevate de C L D L C și D E. Din ansamblul declarațiilor Colegiul reține că atât G E, cât și D F se referă la evenimente care au avut loc „în perioada decembrie 2008”, respectiv „în perioada lunii noiembrie 2008”. D F face referire la situația medicală a fiului din anul 2003 când a fost diagnosticat cu TBC în legătură cu internările medicale și tratamentul acordat, iar G E face referire la faptul că partea reclamată „de aproximativ 9 ani a manifestat un comportament neadecvat”, indicând ca argument o situație concretă, însă incertă sub aspectul

datei în care s-a refuzat un consult medical, precizându-se „nu am timp acum (...)”. Pe de altă parte, martorul C. L. relatează un eveniment din anul 2006 la care nu a participat nemijlocit, fiind vorba de cumnata și de vărul său, în privința cărora reclamata a spus: „așa vă place vouă, cum are un pic de temperatură, cum veniți”. Coroborat acestui incident, C. L. relatează un alt fapt care a avut loc la scurt timp după relatarea cumnatei sale, la aproximativ o săptămână, și ulterior, în urma unui refuz de consult, partea reclamată declarând „așa sunteți voi țiganii întotdeauna vreți să aveți dreptate”. D. E. relatează un eveniment din luna mai 2008 legat de externarea sa și de refuzul reclamatei de a efectua o injecție, iar D. L. C. relatează un incident din luna ianuarie 2009 când a fost consultat doar la insistențele acestuia, respectiv un incident din anul 2003, când a solicitat efectuarea unui apel telefonic la serviciul de ambulanță.

6.13. În raport cu aceste constatări, ceea ce interesează în speță este legat de momentul săvârșirii faptelor de discriminare. Sub aspectul jurisdicției exercitate de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, în ceea ce privește constatarea și sancționarea faptelor de discriminare, individualizarea joacă un rol esențial, atât sub aspect substanțial, faptele de discriminare fiind asimilate contravențiilor, cât și sub aspect procedural, din punctul de vedere al sancționării, respectiv al termenului legal pentru introducerea plângerii. În lipsa individualizării faptei sub aspectul momentului nu poate fi constatată contravenția și, subsecvent, dispusă sancționarea contravențională. De altfel, potrivit regimului juridic aplicabil faptelor contravenționale, lipsa datei comiterii faptei de natură contravențională atrage după sine anularea actului constatator. Nulitatea în acest caz este absolută; poate fi invocată din oficiu și nu poate fi înlăturată în niciun mod (a se vedea Tribunal București, decizia nr. 1995/1998, decizia nr. 2688/1998, în CD, 1992-1998, Ed. All Beck, București, 1999).

6.14. Atât sub aspectul obiectului plângerii, cât și al declarațiilor de martori, Colegiul observă că individualizarea în timp a faptelor imputate este de natură generică, fiind utilizați termeni de natură relativă: „în luna decembrie 2008”, „în perioada lunii noiembrie 2008”, respectiv „în anul 2006 la sfârșitul lunii martie și începutul lunii aprilie”, „în perioada anului 2003”, „în anul 2008 luna mai”, „în luna ianuarie 2009”. Colegiul observă că în opinia petentei, pe de o parte, individualizarea faptelor în timp constituie o misiune dificilă dată de situația excepțională în care se aflau persoanele în cauză, iar pe de altă parte, faptele imputate au natură continuă, întrucât s-au repercutat asupra comunității de romi.

6.15. În raport cu modalitatea în care legiuitorul a formulat conținutul art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată este evident că dreptul la beneficiul unei cereri în vederea sesizării CNCD cu privire la constatarea unei fapte de discriminare este condiționat de un interval de timp care este indisolubil legat de momentul săvârșirii faptei, ori de momentul luării la cunoștință de săvârșirea respectivei fapte. Pe de altă parte, fapta continuă presupune o singură hotărâre, o singură acțiune care este epuizată în momentul încetării. Or, în cauză se impută fapte circumstanțiate la momente diferite și care s-au consumat în momente diferite, fără a se invoca sau indica elemente care ar presupune existența unei singure hotărâri în enunțul acestora. De altfel, aspectele invocate de către G. E. M. sau D. F. nu pot fi coroborate cu aspectele invocate de

C L , D L sau D E deoarece privesc, esențialmente, fapte diferite la momente diferite și vizează terțe persoane. Pe de altă parte, chiar dacă s-ar admite premisa săvârșirii unor fapte continue, Colegiul reține că faptele alegate în anul 2003 și 2006, respectiv 2008, sunt fapte care s-au consumat per se în anii respectivi, în noiembrie și decembrie 2008 și despre care petenta a luat cunoștință cel puțin la data redactării declarațiilor de martori (20.03.2009). Or, din acest punct de vedere se poate pune în discuție inclusiv valorificarea în termen a plângerii, de vreme ce aceasta este înregistrată la 18.03.2010. În raport cu actele dosarului, Colegiul este de opinie că aspectele sesizate nu pot fi confirmate, probele nefiind concludente, atât în ceea ce privește individualizarea faptelor în timp, cât și în ceea ce privește conținutul afirmațiilor.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință ,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu pot fi confirmate, probele nefiind concludente, atât în ceea ce privește individualizarea faptelor în timp, cât și în ceea ce privește conținutul afirmațiilor.

2. Clasarea dosarului;

4. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

5. O copie a hotărârii se va transmite părților: Romani CRISS – Centrul Romilor pentru Intervenție Socială și Studii, cu sediul în str. Buzești, nr.19, sector 1, București; N W, cu domiciliul de corespondență la Cabinetul Medical, cu sediul în localitatea Vârtop, județul Dolj.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu - Membru

PANFILE Anamaria – Membru

VASILE Alexandru Vasile - Membru

Data redactării 20.10.2010

Motivele de fapt și de drept redactate D.G., tehnored. A.P., 2 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

